

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 6C/139/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2615202053
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Horňáková
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2015:2615202053.2

Rozhodnutie

Okresný súd Senica sudkyňou JUDr. Emíliou Horňákovou v právnej veci navrhovateľa: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti odporcovi: G. C., nar. XX.X.XXXX, bydlisko Senica, K. XX/XX, o zaplatenie 62,04 € s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l i :

Súd z r u š u j e platobný rozkaz Okresného súdu Senica č. k. 6C/139/2015 - 25 zo dňa 13. októbra 2015.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 62,04 € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 16,50 € do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na tunajší súd dňa 16.3.2015 sa navrhovateľ, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 62,04 € s príslušenstvom a nahradiť trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že účastníci konania uzatvorili dňa 16.4.2009 Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb. Navrhovateľ odstúpil od Zmluvy z dôvodu podstatného porušenia zmluvných podmienok zo strany odporcu. Navrhovateľ sa tak od odporcu domáha zaplatenia dlžnej sumy 62,04 € s príslušenstvom.

6C/139/2015

Súd vo veci vydal dňa 13.10.2015 platobný rozkaz, ktorý sa odporcovi nepodarilo doručiť do vlastných rúk, preto ho súd v zmysle § 173 ods. 2 O.s.p. zrušil.

Predmetom konania je zaplatenie sumy 62,04 €. Je to suma do 1.000,- €, preto podľa ust. § 200ea ods. 1/ O.s.p. ide o drobný spor. Podľa ust. § 115a ods. 2/ O.s.p. v takomto prípade nie je potrebné na prejednanie veci nariadiť pojednávanie. Rozhodnuté tak bolo vo veci bez nariadenia pojednávania.

Súd vykonal dokazovanie obsahom listín založených v spise, a to Zmluvou o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, odstúpením od zmluvy zo dňa 20.11.2012, výpismi z účtu, Všeobecnými obchodnými podmienkami Prima banky Slovensko, a.s., a zistil tento skutkový a právny stav:

Súd mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania a to Dexia banka, a.s., Žilina (k zmene obchodného mena na Prima banka Slovensko, a.s. došlo 1.1.2012) a odporcom bola dňa 16.4.2009 uzatvorená Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej navrhovateľ sa zaviazal pre odporcu zriadiť rastový osobný účet č. XXXXXXXXXXXX. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. V súlade so zmluvou došlo k čerpaniu finančných prostriedkov. Odporca sa zaviazal,

že ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného účtu vyrovnať. Keďže však túto povinnosť porušil, vznikol mu ku dňu 28.11.2012, tak ako to vyplýva tiež z výpisu z účtu odporcu, debetný zostatok v sume 62,04 €. Listom zo dňa 20.11.2012 navrhovateľ odstúpil od Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov v zmysle príslušných ustanovení Všeobecných obchodných podmienok Dexia banky Slovensko, a.s., nakoľko od 1.6.2012 bol na účte odporcu vykazovaný debetný zostatok vo výške 60,76 €.

Podľa § 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písmeno a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písmeno b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, veriteľom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

6C/139/2015

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

V predmetnej právnej veci mal súd vykonaným dokazovaním za preukázané, že navrhovateľ uzavrel s odporcom zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej navrhovateľ viedol pre odporcu rastový osobný účet, na ktorom odporca vykonával finančné operácie. Podľa časti 3.12 všeobecných obchodných podmienok ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného účtu vyrovnať. Túto povinnosť odporca porušil a vznikol mu nepovolený debetný zostatok na účte, ktorý v lehote stanovenej navrhovateľom nevyrovnal a ktorý podľa časti 3.12 všeobecných obchodných podmienok nadobúda charakter nepovoleného prečerpania. Tým vzniklo navrhovateľovi právo na odstúpenie od zmluvy a na zaplatenie sumy nepovoleného prečerpania. Dižná suma odporcu tak predstavovala sumu vo výške 62,04 €. Odporca nepreukázal, že jeho záväzok vrátiť

navrhovateľovi predmetnú sumu zanikol zaplatením, a súd preto uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi pohľadávku v sume 62,04 €.

Vyššie uvedená zmluva je v zmysle § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou, keďže k jej uzatvoreniu došlo medzi navrhovateľom ako dodávateľom a odporcom ako spotrebiteľom. Základnou zásadou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, t. j. ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Značnú nerovnováhu je možné vysvetľovať ako právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu nedovoľuje, alebo značne obmedzuje uplatňovanie nárokov, prostredníctvom ktorých sa domáha riadneho plnenia zo zmluvy, nápravy už prijatého plnenia alebo ktoré sa týkali možnosti odstúpenia od zmluvy. Vzhľadom na obsah § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka je potrebné prijať záver, že neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné, a teda nie je potrebné, aby sa ich neplatnosti spotrebiteľ dovoľával. Návrh spotrebiteľskej zmluvy je v danom prípade pripravený na predtlačenom tlačive, do ktorého sa len vpisujú požadované údaje, na základe čoho spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť jej obsah. V zmysle uvedeného sa súd pri posudzovaní predmetnej zmluvy ako spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 ods. 2 a § 53 ods. 5 OZ zaoberal platnosťou jednotlivých jej dojednaní z hľadiska, či svojim obsa-

6C/139/2015

hom alebo účelom neobchádzajú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, alebo či jednotlivé dojednania neobsahujú neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú ich absolútnu neplatnosť. Medzi absolútne neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve zaraďuje Občiansky zákonník v § 53 ods. 4 písm. k) aj ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Dohodnutie úrokovej sadzby za nezaplatenie dohodnutých splátok sa považuje za sankciu spojenú s nesplnením záväzku, pričom súd prihliada pri posudzovaní jej výšky na dôležitosť a význam povinnosti, ktorá je úrokovou sadzbou zabezpečená. Pokiaľ je výška úrokovej sadzby dohodnutá v spotrebiteľskej zmluve neprimerane vysoko v pomere k celkovému zmluvnému záväzku, ide o neprijateľnú podmienku, ktorá je podľa § 53 ods. 5 OZ absolútne neplatná. Ustanovenie § 53 OZ vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. V prípade, že dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Predmetné ustanovenie vyžaduje, aby dodávateľ pri vytváraní podmienok v spotrebiteľských zmluvách konal v súlade s dobrými mravmi, nakoľko spotrebiteľ nemá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy vzhľadom na rozsah a formu zmluvných podmienok reálnu možnosť ovplyvniť ich obsah, prípadne ich vôbec pochopiť. Zmluvné strany sú oprávnené dohodnúť úrokovú sadzbu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti. Jej výška, napriek tomu, že ju zákon nijakým spôsobom neohraničuje, by mala byť v súlade s ust. § 3 ods. 1 OZ, teda v súlade s dobrými mravmi. Nie je preto prijateľné, aby spotrebiteľovi vznikla povinnosť platiť neprimerane vysoké zmluvné úroky bez ohľadu na to, či počas doby splácania porušil zmluvnú povinnosť na začiatku tejto doby alebo až na jej konci. Navrhovateľ neprihliadal v tomto smere na tie situácie, v ktorých by odporca ako spotrebiteľ mohol po celú dobu splácania riadne plniť svoje povinnosti a úver prestať splácať až krátko pred jeho splatením. Súd neprijateľnosť zmluvnej úrokovej sadzby vyhodnotil v kontexte s ustálenou súdnou praxou a právoplatnou judikatúrou, poukazujúc na rozsudok KS v Prešove, sp. zn. 15Co 52/2011.

Z týchto dôvodov preto súd návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie úroku z dlžnej úverovej istiny vo výške 28 % ročne zo sumy 62,04 € od 28.11.2012 do zaplatenia, ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, zamietol.

O náhrade trov konania účastníkov súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý bol v konaní úspešný, priznal náhradu trov konania v sume 16,50 €, pozostávajúcej zo zaplateného súdneho poplatku za návrh. Náhradu iných trov konania si navrhovateľ neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave, dvojmo.

Základnými náležitosťami odvolania sú: všeobecné náležitosti (Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.), proti ktorému rozhodnutiu smeruje,

6C/139/2015

v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.